

[Undervisnings- og forskningsministeren]

overvejet på dette felt. Jeg er helt åben over for en drøftelse, men advarer imod begrebet praktikpladsgaranti. Det lyder smukt, men hvis vi gennemfører det, kan det i hvert fald ikke forenes med det faglige selvstyre, som en række partier her i Tinget lægger megen vægt på.

Det er i øvrigt det samme, der er anledning til, at jeg har svært ved at stå her og løse problemet med lærere og elever. Enten skal der være paritet, eller også må vi forlade pariteten. Det tror jeg jeg må have ret i. Jeg synes, at vi skal prøve at fastholde pariteten; ellers må vi åbent og ærligt sige: Nu går vi væk fra pariteten. Der er nogle andre ting, vi måske skulle se på ved samme lejlighed. Man kan ikke råbe på paritet i visse sammenhænge og i andre sammenhænge sige: Nå nej, det skal for resten ikke gælde dér og dér. Jeg ser godt problemet. Lad os tale om det.

Jeg kunne godt nævne en lang række meldinger, jeg er meget glad for, men jeg tror, formanden gerne snart vil have middagspause. Derfor vil jeg slutte med at sige tak for de konstruktive indlæg, tak for, at der ikke bliver rejst en række nye problemer i forhold til foråret. Det lover godt for, at vi kan få lovforslagene ekspederet ud af Tinget senest til jul.

Klaus Hækkerup (S):

Det er bare en kort bemærkning om praktikpladsproblemet. Ministeren siger, at vi, hvis vi griber ind, vil sætte de faglige udvalg fra bestillingen, og fru Marianne Jelved snakker om, at nu skal vi decentralisere, og så skal vi passe på ikke at blande os. Vel skal vi decentralisere, men samtidig med at vi decentraliserer og lægger opgaver ud, skal vi give dem, vi decentraliserer til, nogle styringsmuligheder; så de kan løse opgaverne.

Jeg er enig med ministeren i, at de faglige udvalg har gjort et stort arbejde, varierende fra fagområde til fagområde, må man sige, men der kan lægges moralsk tryk på de andre fagområder for at få dem til at arbejde effektivt. Det synes jeg er al ære værd, men vi må sige, at selv om de har gjort et stort arbejde, så står vi stadig med et betydeligt praktikpladsproblem. Vi har stadig på dette område et betydeligt frafald. Det er i sit udgangspunkt måske knap så stort, som fru Marianne Jelved skitserede det, men når det bliver det til sidst, er det, fordi vi undervejs i uddannelsesforløbet har et stort frafald,

og et af de store frafaldspunkter er netop dér, hvor vi mangler praktikpladser.

Derfor kunne man måske give ministeren en bemyndigelse til at gøre – jeg var lige ved at sige – et eller andet ondt, hvis der ikke blev skaffet praktikpladser nok, men altså en bemyndigelse til at sætte nogle foranstaltninger i værk og i virkeligheden bruge dem til at sige til de faglige udvalg, man har decentraliseret til, at hvis ikke de selv gør det, vil man tage andre bestemmelser og ligesom have dem i baghånden. Husk eventuelt også at overveje at give dem nogle muligheder for at løse opgaven.

Aage Frandsen (SF):

Med hensyn til praktikpladser vel jeg spørge ministeren: Hvad med en model, der gik ud på, at alle virksomheder skulle bidrage til betalingen, uanset om de modtog praktikelever? Hvis man så sagde, at de virksomheder, som tager praktikelever, slipper for at betale den udgift, som de har bidraget til i forvejen, så kommer pengene af en slags pulje. På den måde vil de virksomheder, som modtager praktikelever, få en økonomisk lille gevinst, og de, der ikke gør det, straffer vi økonomisk.

Jeg ved, ministeren mere er tilhænger af forskellige former for gulerødder og pisk end bureaukratiske regler, og dette var måske sådan en slags markedsmekanisme, som man kunne bruge på dette område. Det behøver ikke altid at være af det onde – selv om det er det tit.

Så forstår jeg det sådan, at ministeren er tilhænger af pariteten, og det vil sige pariteten mellem elever og lærere med hensyn til indflydelse, og det behøver jo ikke kun at være, at de ingenting får. Det kunne jo også være, at begge parter fik noget.

Med hensyn til fru Marianne Jelveds bemærkninger om vores manglende evne til at løse restgruppeproblemet – måske fordi vi ikke ville bevare mesterlæren – må man sige, at vi i dag har både restgruppeproblemet og sandelig også mesterlæren. Så det er altså heller ikke løsningen.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Klaus Hækkerup ønskede, at ministeren eventuelt kunne få en bemyndigelse til at gøre et eller andet slemt, hvis ikke der blev pladser nok. Det vil jeg naturligvis ikke afvise, før jeg